

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 09 0 K 022419 17 Kž
Sarajevo, 21.03.2019. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Mujanović Ismete kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Pavlović Slavka kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šeta Mevlide kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih T. M. i M.-R. M. zbog krivičnih djela Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. i Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi sa članovima 54. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a protiv optuženog S. E. zbog krivičnih djela Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi sa članovima 54. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja optuženih T. M., M.-R. M. i S. E., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 022419 14 K od 31.05.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.03.2019. godine u prisustvu federalne tužiteljice Mutevelić Nermine., optuženih T. M., M.-R. M. i njihovog branitelja advokata L. A. iz S. i optuženog S. E. i njegovog branitelja advokata K. M. iz S., donio je

P R E S U D U

Djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog S. E. a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 022419 14 K od 31.05.2017. godine, u odnosu na tačku 6. izreke presude, se preinačava i sudi:

Optuženi S. E., sa podacima kao u prvostepenoj presudi,

na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je

u periodu od mjeseca septembra ... godine do polovine ... godine, kao načelnik Odjeljenja za k. p., p. i p. e. m., prekoračivši granice svojih ovlaštenja predviđenih Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji F. M.. (Načelnik O. za k. p., p. i p. e. m.-Opis poslova) vršio samostalno potpisivanje više stotina A.D.R. C., bez postojanja pismenog Rješenja ili ovlaštenja izdatog od strane Uprave policije, kako je to predviđeno

Zakonom o unutrašnjim poslovima FBiH (Sl. novine broj 49/05, Uprava policije obavljaće poslove vezano za promet i prijevoz eksplozivnih materija i to izdavanje Rješenja o prevozu eksplozivnih materija preko državne granice),

čime da bi učinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

dok se žalba branitelja optuženog S. E. u ostalom dijelu odbija kao neosnovana i u odnosu na ovog optuženog potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 022419 14 K od 31.05.2017. godine u odnosu na tačke 1., 2., 4. i 5. izreke prvostepene presude.

Žalbe branitelja optuženih T. M. i M.-R. M., se odbijaju kao neosnovane, pa se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 022419 14 K od 31.05.2017. godine, u odnosu na ove optužene potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 022419 14 K od 31.05.2017. godine, optuženi T. M. i M.-R. M. su oglašeni krivim za krivična djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. i Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi sa članovima 54. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a optuženi S. E. za krivična djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi sa članovima 54. i 55. KZ FBiH, pa je sud optuženim T. M. i M.-R. M. primjenom navedenih zakonskih odredbi i primjenom člana 62. KZ FBiH utvrdio za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH kazne zatvora od po 8 (osam) mjeseci, a za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH kazne zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci, te im izrekao uvjetne osude kojom su im utvrđene jedinstvene kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine i istovremeno određeno da se iste neće izvršiti pod uvjetom da ovi optuženi u roku od 2 (dvije) godine od dana pravomoćnosti presude ne počine novo krivično djelo, dok je primjenom navedenih zakonskih odredaba optuženom S. E. utvrdio za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine a za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te mu je izrekao uvjetnu osudu kojom mu je utvrdio jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti pod uvjetom da optuženi u roku od 2 (dvije) godine od dana pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo. Istom presudom, na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi su oslobođeni troškova krivičnog postupka, tako da isti padaju na teret budžetskih sredstava tog suda.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili branitelj optuženih T. M. i M.-R. M., advokat L. A. iz S. i branitelj optuženog S. E., advokat K. M. iz S..

Branitelj optuženih T. M. i M.-R. M. prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona sa prijedlogom da pobijana presuda preinači i optuženi oslobode od optužbe ili da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Branitelj optuženog S. E. presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe ili da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kantonalni tužitelj iz Sarajeva nije podnio odgovor na žalbe branitelja optuženih.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T09 0 KTKŽ 0012847 17 od 22.09.2017. godine, predložila da se žalbe branitelja optuženih obiju kao neosnovane.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, branitelji optuženih su ostali kod navoda i prijedloga iz podnesenih žalbi, a optuženi su se saglasili sa iznesenim navodima svojih branitelja. Na istoj sjednici federalna tužiteljica je ostala kod navoda i prijedloga iz podneska od 22.09.2017. godine.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda branitelja optuženih i po službenoj dužnosti na osnovu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženih T. M. i M.-R. M. u žalbi navodi da „prvostepeni sud nije našao za shodno da razgraniči činjenični opis za krivično djelo iz člana 373. i činjenični opis za krivično djelo iz člana 383. KZ FBiH, nego je sve to strpao u jedan koš, dodajući još inkriminacije iz članova 54. i 55. KZ FBiH i ostavio iste da vise u zraku, jer ih nije obrazložio“. Međutim, okolnost da u izreci pobijane presude nije razgraničen činjenični opis za krivična djela za koja su optuženi oglašeni krivim, sama po sebi ne znači da je izreka presude nerazumljiva i da je uslijed toga učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud (strana 97.-100. presude, prema pismenom otpravku presude u spisu) naveo razloge zbog čega nalazi da su radnje optuženih u vezi sa članovima 54. i 55. KZ FBiH, to se ne može prihvatiti žalbeni navod branitelja ovih optuženih da navedene inkriminacije „vise u zraku i da nisu obrazložene“, pa da je zbog navedenog učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Branitelj optuženog S. E., u žalbi navodi da je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi i kontradiktorna izvedenim dokazima, čime je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Međutim, odredba člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, ne propisuje bitnu povredu odredaba krivičnog postupka ako je izreka presude kontradiktorna izvedenim dokazima. Nadalje, branitelj optuženog u žalbi ne ukazuje u čemu nalazi da je izreka pobijane presude nerazumljiva i protivrječna sama sebi, pa se ovakvi žalbeni navodi ukazuju paušalnim, koji se kao takvi i nisu mogli uzeti u razmatranje, obzirom da ovaj sud ne pazi po

službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH na bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Branitelj optuženog M.-R. M., navodi da je prvostepeni sud u odnosu na ovog optuženog, izvršio korekciju tačke 3. optužnice zbog čega je, po mišljenju branitelja, prekoračio optužbu i učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH. S tim u vezi branitelj ukazuje da se tačkom 3. optužnice ovom optuženom stavljalo na teret da je naknadno potpisao dva zapisnika i potvrde o položenom stručnom ispitu za kandidate koji su stručni ispit polagali pred samo jednim članom komisije S. E., na koji način je protivpravno pribavio imovinsku korist naplatom rada u komisiji, koje su po mišljenju branitelja, činile bitno obilježje bića krivičnog djela Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, dok je prvostepeni sud optuženog oglosio krivim da je potpisao dva zapisnika i potvrde o položenom stručnom ispitu za kandidate naznačene u optužnici koji su ispit polagali bez prisustva člana komisije T. M., na koji način je pribavio imovinsku korist naplatom rada u komisiji.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Prije svega, krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. KZ FBiH, čini onaj ko izradi lažnu ispravu ili preinači pravu ispravu s ciljem da se takva isprava upotrijebi kao prava, ili ko lažnu ili preinačenu ispravu upotrijebi kao pravu ili je nabavi radi upotrebe, dok je stavom 2. istog člana propisano ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini u pogledu javne isprave, oporuke, mjenice, čeka, javne ili službene ili druge knjige koja se po zakonu mora voditi, kaznit će se kaznom zatvora od 3 (tri) mjeseca do 5 (pet) godina. Prema tome, okolnost da je prvostepeni sud, nakon provedenog dokaznog postupka i u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem korigovao tačku 3. optužnice, na način da je utvrdio da je optuženi potpisao dva zapisnika i potvrde o položenom stručnom ispitu za kandidate naznačene u optužnici koji su ispit polagali bez prisustva člana komisije T. M., nema za posljedicu prekoračenje optužbe. Navedeno stoga, jer se optužnicom optuženom stavljalo na teret da je navedene zapisnike i potvrde potpisao sa ciljem da se iste upotrijebe kao prave, iako kandidati nisu polagali stručni ispit pred komisijom u punom sastavu, na koji način je pribavio imovinsku korist naplatom rada u komisiji, a izrekom presude je i oglašen krivim da je navedene zapisnike i potvrde potpisao sa ciljem da se iste upotrijebe kao prave, iako kandidati nisu polagali stručni ispit pred komisijom u punom sastavu, na koji način je pribavio imovinsku korist naplatom rada u komisiji. Stoga, činjenice da je bio prisutan samo član komisije S. E., odnosno da nije bio prisutan član komisije T. M. (kako je to našao utvrđenim prvostepeni sud) nisu relevantne u odnosu na odlučnu činjenicu - da je komisija kritične prilike bila u nepotpunom sastavu i da su kandidati polagali ispit pred komisijom u nepotpunom sastavu. Stoga, okolnost da je prvostepeni sud našao dokazanim da je optuženi potpisao dva zapisnika i potvrde, u situaciji kada ispit nije održan pred komisijom u punom sastavu, nema za posljedicu da je prekoračena optužba i učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH.

Branitelj optuženih T. M. i M.-R. M. smatra da prvostepeni sud nije kritički cijenio dokaz odbrane – dopis Ministarstva pravde FBiH broj 03-49-7678/15 od 14.12.2015. godine, uslijed čega je po mišljenju branitelja optuženih učinjena bitna povreda

odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH. Međutim, kako branitelj optuženih u žalbi ne iznosi argumente da je navedeno bilo ili moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude u smislu odredbe člana 312. stav 2. ZKP FBiH, to se ovakav žalbeni navod branitelja nije mogao prihvatiti osnovanim, a imajući u vidu odredbu člana 321. ZKP FBiH prema kojoj ovaj sud ne pazi po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, branitelji svih optuženih u žalbama navode da krivična djela za koja su optuženi oglašeni krivim nisu krivična djela i da je u pogledu krivičnih djela koja su predmet optužbe primijenjen zakon koji se ne može primijeniti. S tim u vezi branitelji optuženih u žalbama navode da je zaključak prvostepenog suda o primjeni Zakona o prevozu opasnih materija (Sl. list SFRJ broj 27/90) kao i provedbenog propisa tog zakona (Pravilnik o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije i drugih lica koja učestvuju u prevozu tih materija, Sl. list SFRJ broj 17/91) na području FBiH proizvoljan. Međutim, prema razlozima datim u obrazloženju pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud svoj zaključak o primjeni navedenog zakona kao i Pravilnika koji je donesen za provođenje tog zakona temeljio na mnogobrojnim dokazima. Tako je prvostepeni sud cijenio da je rješenjem Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Uprava policije broj ..-.-.-. od20.. godine na osnovu člana 5. Zakona o prevozu opasnih materija dato ovlaštenje preduzeću „P. M.“ d.o.o. iz K. da može obavljati poslove stručnog osposobljavanja vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije, da je rješenjem Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Uprava policije broj ..-.-.-.-. od20.. godine na osnovu člana 5. Pravilnika o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije (a koji provedbeni propis Zakona o prevozu opasnih materija) obrazovana komisija za polaganje stručnog ispita koju čine optuženi tj. T. M. kao predsjednik komisije i optuženi M.-R. M. i S. E. kao članovi komisije, a da iz rješenja Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Uprava policije broj ..-.-.-.-./0.. od ...20.. godine, proizilazi da je zadatak stručne komisije provođenje stručnih ispita za lica koja su osposobljena za prevoz opasnih materija u drumskom saobraćaju i drugih lica koja učestvuju u prevozu tih materija, da potvrde o položenom ispitu izdaje „P. M.“ d.o.o. K. u skladu sa Pravilnikom o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije. Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud pri donošenju pomenutog zaključka cijenio i akt Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova broj ../... od20.. godine upućen Upravi policije, prema kojem je Uprava policije dužna nastaviti primjenjivati Pravilnik o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije i drugih lica koja učestvuju u prevozu tih materija, u vezi sa formiranjem komisija za provođenje ispita za vozače, delegiranjem jednog člana ispitne komisije i izdavanjem certifikata za vozače motornih vozila kojima se prevoze opasne materije, dok te poslove ne preuzme Nacionalni komitet za profesionalno osposobljavanje u cestovnom prevozu putnika, tereta i opasnih materija na osnovu Pravilnika o uvjetima i postupku izdavanja licenci za obavljanje međunarodnog cestovnog prevoza putnika, tereta i opasnih materija. Pored navedenog, prvostepeni sud je imao u vidu i navode odbrane da se predmetni zakon ne nalazi u odredbama Uredbe sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona koji se u BiH primjenjuju kao republički zakoni (Sl. list FBiH broj 2/92), ali je utvrdio i da isti zakon nije naveden u Uredbi sa zakonskom snagom o neprimjenjivanju

odredaba saveznih zakona i propisa donesenih za njihovo izvršavanje na teritoriji BiH (Sl. list FBiH broj 2/92) i da su ove Uredbe ostale na snazi po osnovu odredbi Ustava BiH i Ustava FBiH o kontinuitetu propisa, pa je zaključio da pošto predmetni zakon nikada nije stavljen van snage, da je isti ostao na snazi. Također je prvostepeni sud pri donošenju pomenutog zaključka imao u vidu i akt Federalne uprave policije broj ...-...-...-... od20.. godine iz kojeg slijedi da će se za stručno osposobljavanje vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije primjenjivati odredbe navedenog Pravilnika koje nisu u suprotnosti sa Evropskim sporazumom o međunarodnom prijevozu opasnih materija. Nadalje, kako slijedi iz obrazloženja pobijane presude, prvostepen sud je imao u vidu i odredbe Ustava BiH, kao i odredbe Ustava FBiH, poglavlje X, član 5. kojim je propisano da svi zakoni, propisi, sudski poslovници i sudska pravila koji su na snazi na dan stupanja na snagu Ustava BiH, odnosno Ustava FBiH, ostaju na snazi u mjeri u kojoj nisu u suprotnosti sa Ustavom, dok nadležni organ vlasti ne odluči drugačije, pa je prvostepeni sud, cijeneći i činjenicu da je pomenuti Pravilnik bio na snazi na teritoriji BiH u trenutku stupanja na snagu Ustava BiH odnosno Ustava FBiH, zaključio da se isti i danas primjenjuje na teritoriji FBiH. Stoga se, prema razlozima datim u obrazloženju pobijane presude, ne mogu prihvatiti žalbeni navodi branitelja optuženih da je izneseni zaključak prvostepenog suda proizvoljan i kontradiktoran sam sebi. Osim toga, ni branitelji optuženih u žalbama ne iznose argumente zbog čega prvostepeni sud nije mogao da cijeni navedene propise pri donošenju pomenutog zaključka, osim što tvrde da je u pogledu krivičnih djela koja su predmet optužbe primijenjen zakon koji se ne može primijeniti i da je u tom pravcu zaključak prvostepenog suda proizvoljan.

Nadalje, optuženima se između ostalog stavlja na teret i krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. a u odnosu na optuženog S. E. iz stava 3. navedenog člana. Da su optuženi imali status službene ili odgovorne osobe u Federaciji (a što je bitno obilježje ovog krivičnog djela) i da su u tom svojstvu bili dužni postupati po odredbama navedenog Pravilnika (koji je blanketni propis), proizilazi iz naprijed navedenih rješenja Federalne uprave policije, kojima su im povjerena određena ovlaštenja odnosno dužnosti kao i obaveza postupanja po proceduri navedenog Pravilnika. Kako su optuženi na temelju ovlaštenja koja im proizilaze iz navedenih rješenja Federalne uprave policije, suprotno propisanoj proceduri navedenog Pravilnika potpisivali zapisnike o radu komisije koja je bila u nepotpunom sastavu na temelju kojih su kandidati dobivali A.D.R. C... sa ciljem da se isti upotrijebe kao pravi, ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi branitelja optuženih da krivično djelo za koje se optuženi gone nije krivično djelo već prekršaj i da je učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 313. stav 1. tačka a) ZKP FBiH. Ovo stoga, jer se optuženima stavlja na teret povreda članova 6. i 12. pomenutog Pravilnika, koji u smislu odredaba KZ FBiH može biti blanketni propis i ne isključuje primjenu KZ FBiH, uz navođenje drugih činjenica i okolnosti koje čine obilježja predmetnih krivičnih djela u konkretnom slučaju, a u smislu odredbe člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH. Stoga se ocjenjuju neprihvatljivim i žalbeni navodi branitelja optuženih da je primijenjen zakon koji se ne može primijeniti i da je učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 313. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Zaključak prvostepenog suda da su optuženi bili u obavezi postupati po navedenom Pravilniku, nije doveden u pitanje žalbenim navodima branitelja optuženog S. E. da je

optuženi imao obavezu postupati po Evropskoj konvenciji o međunarodnom prijevozu opasnih materija tačnije po Evropskom sporazumu o međunarodnom prijevozu opasnih materija u drumskom saobraćaju – ADR, a ne po pomenutom Pravilniku. S tim u vezi branitelj optuženog se poziva na odredbu člana 52. stav 1. tačka 6. Zakona o unutrašnjim poslovima FBiH kojom je, kako branitelj navodi, propisano postupanje Uprave policije koje se odnosi na izdavanje A.D.R. C... za vozače koji prevoze eksplozivne materije. Po mišljenju branitelja, iz navedene zakonske odredbe slijedi da zakonodavac u ovom slučaju upućuje na obavezujući međunarodni ugovor tj. Evropski sporazum o međunarodnom prijevozu opasnih materija u drumskom saobraćaju – ADR. U prilog svojih tvrdnji branitelj citira i odredbu Ustava FBiH prema kojoj međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u BiH i FBiH te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva FBiH, a u slučaju nesaglasnosti međunarodnih ugovora, odnosno sporazuma i zakonodavstva, preovladava međunarodni ugovor odnosno sporazum. Zbog navedenog, po mišljenju branitelja optuženog, nesporna je činjenica da Federalna uprava policije ne primjenjuje odredbe Pravilnika o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije.

Međutim, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud pri donošenju zaključka da su optuženi bili u obavezi postupati po navedenom Pravilniku, imao u vidu akt Federalne uprave policije broj ..-.-.-.-.- od20.. godine iz kojeg slijedi da će se stručno osposobljavanje vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije primjenjivati odredbe navedenog Pravilnika koje nisu u suprotnosti sa Evropskim sporazumom o međunarodnom prijevozu opasnih materija. Iz akta Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova broj ../... od20.. godine upućen Upravi policije, slijedi da je Uprava policije dužna nastaviti primjenjivati Pravilnik o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije i drugih lica koja učestvuju u prevozu tih materija, u vezi sa formiranjem komisija za provođenje ispita za vozače, delegiranjem jednog člana ispitne komisije i izdavanjem certifikata za vozače motornih vozila kojima se prevoze opasne materije, dok te poslove ne preuzme Nacionalni komitet za profesionalno osposobljavanje u cestovnom prevozu putnika, terete i opasnih materija na osnovu Pravilnika o uvjetima i postupku izdavanja licenci za obavljanje međunarodnog cestovnog prevoza putnika, tereta i opasnih materija. Stoga, okolnost da član 52. stav 1. tačka 6. Zakona o unutrašnjim poslovima FBiH propisuje postupanje Uprave policije koje se odnosi na izdavanje A.D.R. C... za vozače koji prevoze eksplozivne materije, sama po sebi ne znači da Federalna uprava policije ne primjenjuje odredbe Pravilnika o stručnom osposobljavanju vozača motornih vozila kojima se prevoze opasne materije, pa se istaknuti žalbeni navod u tom pravcu ne može prihvatiti. S tim u vezi i okolnost da je BiH kao slijednik SFRJ potpisnica Evropskog sporazuma o međunarodnom prijevozu opasnih materija, sama po sebi nema automatski za posljedicu neprimjenjivanje odredaba Pravilnika ukoliko iste nisu u suprotnosti sa navedenim sporazumom, kako to branitelj smatra, niti primjena odgovarajućih odredbi navedenog Pravilnika isključuje izdavanje certifikata od strane Federalne uprave policije u skladu sa ADR-om.

Pravilnost pobijane presude ne dovode u pitanje ni žalbeni navodi branitelja optuženog S. E. da preduzeće „P. M.“ d.o.o. K. ne ispunjava uvjete propisane pomenutim Pravilnikom za stručno osposobljavanje vozača opasnih materija. Navedeno stoga što je to preduzeće u vrijeme inkriminisanog perioda posjedovalo rješenje izdato od strane

Federalne uprave policije za stručno osposobljavanje vozača opasnih materija, pa se ovakvi žalbeni navodi nisu mogli prihvatiti osnovanim, a niti se vjerodostojnost tog rješenja dovodi u pitanje žalbenim navodima.

Kako izrekom pobijane presude optuženi S. E. nije oglašen da je stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od, KM i, KM na ime rada u komisijama u nepotpunom sastavu, ne dovodi se u pitanje pravilnost pobijane presude žalbenim navodima branitelja ovog optuženog da u istoj nije obrazloženo kako je optuženi mogao steći protivpravnu imovinsku korist u navedenim iznosima. Nadalje, prema razlozima datim u obrazloženju pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud svoj zaključak o tome da su optuženi svojim radnjama opisanim u izreci pobijane presude omogućili pribavljanje imovinske koristi preduzeću „P. M.“ u iznosu od, KM, temeljio između ostalog na iskazu i nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke kao i na drugim materijalnim dokazima, to žalbeni navodi branitelja optuženog S. E. da optuženi nije mogao utjecati na cijenu obuke niti na prihode navedenog preduzeća, nisu od uticaja na pravilnost pomenutog zaključka prvostepenog suda. Također, imajući u vidu da iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke slijedi da su optuženi svojim radnjama omogućili pomenutom preduzeću pribavljanje imovinske koristi, ukazuju se netačnim žalbeni navodi branitelja optuženog S. E. da ovo preduzeće ne ostvaruje dobit na osnovu broja prijavljenih kandidata koji polažu ispit. Na pravilnost pobijane presude nisu od uticaja ni žalbeni navodi branitelja optuženog S. E. da on nikada nije primio nikakav vid nagrade ili dara, da se nije dogodila nezgoda niti je nastupila bilo kakva posljedica za lica ili njihovu imovinu koja su stekla A.D.R. C..., da optuženi nikada nije falsifikovao ničiji potpis, jer se navedene okolnosti optuženom i ne stavljaju na teret niti je za iste pobijanom presudom oglašen krivim. Također, ni okolnost da nijedan ispit za sticanje A.D.R. C... nije bio poništen, nije od uticaja na zaključak prvostepenog suda da su kandidati pomenute ispите polagali pred komisijom koja nije bila u punom sastavu i na temelju toga dobijali A.D.R. C... Osim toga, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da prvostepeni sud nije donio odluku o poništenju stečenih A.D.R. C... u inkriminisanom periodu iz razloga što je prestala važnost istih, a ne iz razloga što je našao da su izdati na zakonit način.

Pobijajući prvostepenu presudu u odnosu na tačku 6. izreke (potpisivanje A.D.R. C... od strane optuženog S. E., bez pismenog rješenja ili ovlaštenja izdatog od strane Uprave policije, kako je to predviđeno Zakonom o unutrašnjim poslovima FBiH), branitelj ovog optuženog navodi da je prvostepeni sud svoju odluku temeljio na tvrdnji tužiteljstva, bez navođenja člana zakona na koji se poziva u činjeničnom opisu krivičnog djela opisanog u tački 6. izreke pobijane presude.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog S. E. su osnovani.

Odredbom člana 383. stav 1. KZ FBiH je propisano da ovo krivično djelo čini službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorišćavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugoga. Nadalje, odredbom člana 2. stav 6. KZ FBiH je propisano da se pod pojmom odgovorna osoba smatra osoba u privrednom društvu ili drugoj pravnoj osobi kojoj je s obzirom na njezinu dužnost ili temeljem posebne ovlasti povjeren

određen krug poslova koji se odnosi na primjenu zakona ili propisa donesenih temeljem zakona ili općeg akta privrednog društva ili druge pravne osobe u upravljanju i rukovanju imovinom, ili se odnose na rukovođenje proizvodnjom ili nekom drugom privrednom djelatnošću ili na nadzor nad njima. Međutim, činjenični opis krivičnog djela u tački 6. izreke pobijane presude ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi da je optuženi S. E. prekoračenjem granica svojih ovlašćenja pribavio sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanio kakvu štetu ili teže povrijedio prava drugoga, što je konstitutivni element ovog krivičnog djela, niti je u činjeničnom opisu navedeno koje odredbe zakona ili općeg akta je optuženi povrijedio prekoračivši granice svojih ovlašćenja, kako se ukazuje žalbom branitelja optuženog. Iz navedenih razloga u činjeničnom opisu krivičnog djela u tački 6. izreke pobijane presude nisu navedene činjenice i okolnosti koje čine zakonska obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, odnosno one od kojih zavisi primjena određene odredbe krivičnog zakona, kako to zahtjeva odredba člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH. Iz tih razloga, oglašavanjem krivim optuženog S. E. pobijanom presudom za radnje opisane u tački 6. izreke pobijane presude, prvostepeni sud je učinio povredu krivičnog zakona na štetu optuženog iz člana 313. tačka a) ZKP FBiH, na koju povredu ovaj sud pazi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH. Stoga je ovaj sud, na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH optuženog S. E., u odnosu na tačku 6. izreke pobijane presude oslobodio od optužbe, jer djelo za koje se optužuje (onako kako je opisano u tački 6. izreke pobijane presude), zakonom nije propisano kao krivično djelo.

Iako branitelj optuženih T. M. i M.-R. M. u uvodnom dijelu žalbe nije naveo da presudu pobija i zbog odluke o kazni, iz sadržine žalbe slijedi da prvostepenu presudu pobija i iz ovog žalbenog osnova. S tim u vezi, u žalbi navodi „da izrečena sankcija nije adekvatna“ i da ne odgovara inkriminiranim radnjama za koje su optuženi oglašeni krivim. Navodi da je ovim optuženim za krivično djelo iz člana 383. stav 1. KZ FBiH prvostepeni sud utvrdio kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci, a trećeoptuženom S. E. koji je oglašen krivim za krivično djelo iz stava 3. člana 383. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, „a radnje trećeoptuženog se ne mogu mjeriti sa radnjama prvo i drugooptuženog“. Iz ovako formulisanog žalbenog navoda branitelja ovih optuženih proizilazi da branitelj ukazuje da je njegovim branjenicima utvrđena kazna zatvora prestrogo odmjerena. Međutim, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud cijenio za svakog optuženog ponaosob okolnosti bitne za donošenje odluke o kazni, a ne samo radnje za koje su oglašeni krivim, kako to branitelj ovih optuženih smatra. Stoga se iznesenim žalbenim navodima ne dovode u pitanje izrečene sankcije optuženima T. M. i M. –R. M..

Naposljetku, kako je žalba branitelja optuženog S. E. izjavljena i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona, u smislu odredbe člana 323. ZKP FBiH ona sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Ovaj sud je, u smislu navedene zakonske odredbe, pobijanu presudu ispitao i u tom dijelu te je, iako je optuženog oslobodio od optužbe za radnje opisane u tački 6. izreke pobijane presude, našao da je optuženom za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 3., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH i krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH za koja je pobijanom presudom oglašen krivim, izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena jedinstvena kazna zatvora

u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (osam) sa rokom provjere od 2 (dvije) godine, adekvatna i da je prvostepeni sud svim okolnostima koje su navedene u pobijanoj presudi dao odgovarajući značaj. Stoga, i po nalaženju ovog suda, izrečenom krivičnom sankcijom će se postići svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu izloženog ovaj sud je, na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Šeta Mevlida, sr.

Predsjednica vijeća
Mujanović Ismeta, s.r.